

ПЕТРИНСКИ - За ваше нещастие познавам от петнадесет години характера на тази приятелка. И зная отлично какво се разбира под "свобода" в нейната среда.

МАРИЯ /вън от себе си/. - Престани да ми говориш на "вие"! /След къса пауза. *Разбра ли, това, което* ти обясни преди малко Велизар.

ПЕТРИНСКИ /креще високо/. - Велизар е честен мъж, който се е родил половин век по-рано! И благородството му пречи да види за каква хетера се е оженил.

МАРИЯ /отпаднало/. - Дори така да е! Остави го да преценява поведението на жена си сам! За тебе не е ли по-добре да видиш в какво жалко положение си поставил собствената си съпруга?

ПЕТРИНСКИ - Аха! Ти продължаваш да се оплакваш от положението си на моя съпруга?

МАРИЯ /отпаднало/. - Родителите ми, приятелите ми, колегите ми... всички ме оплакват!

ПЕТРИНСКИ - Много добре!... /Става гневно от стола./ - Тогава от утре ти давам пълна свобода! Можеш да ходиш с когото искаш, където искаш и колкото искаш! Можеш да си намериш дори любовник, ако това ти е угодно! /Почва да се разхожда гневно из хола./

МАРИЯ - Любовник?

ПЕТРИНСКИ - Изглежда, че това е влизало в плановете ти!

МАРИЯ /готова да се разплаче/. - *Защо изопачаваш така* *така много и нямаш нужда от* нещата. Аз обичам теб, единствено теб, *и* искам само да уважавам достойнството ми.

ПЕТРИНСКИ /иронично/. - Нека го уважават родителите ти,